

[Forsvarsministeren.]

i Foraaret 1926 her i Folketinget. Det er vor Opfattelse, at med dette Forslag vil vi kunne opfylde alle vore internationale Forpligtelser. Vi har aldrig bestridt, at Danmark har internationale Forpligtelser, og jeg vilde gerne, da det Spørgsmaal har været fremme i den sidste Tid, og man fra visse Sider har ment, at vi vilde frigøre os for saadanne Forpligtelser, eller at vi mente, at vi ingen havde, udbede mig Formandens Tilladelse til at oplæse et lille Citat af, hvad jeg sagde i Fjor Efteraar, den 20. November, under Behandlingen af Lovforslaget om Rigets Forsvar, det staar i Folketingstidende Sp. 1723—24.

Jeg citerede først, hvad den daværende Statsminister i sin Programtalé ved Rigsdagens Aabning havde sagt om, at Venstre tilsigtede at skabe en Militærordning, ved hvilken vi kunde opfylde vore internationale Forpligtelser, og derefter udtalte jeg:

„Jeg vil gerne sige, at jeg paa et Punkt er fuldkommen enig med den højtærede Statsminister, nemlig i, at Danmark skal opfylde sine internationale Forpligtelser; de Forpligtelser, Danmark har indgaaet overfor andre Lande, skal opfyldes helt og fuldt ud. Den Gang Danmark vedtog at indmelde sig i Folkenes Forbund, var det ikke de Konservative og Venstre, der bestemte dette, da stod den danske Rigsdag fuldkommen enig i denne Beslutning, og den danske Rigsdag er uden Undtagelse forpligtet til at opfylde de Forpligtelser, vi derved paadrog os. Derom behøver vi ikke at diskutere, thi det er vi fuldkommen enige om fra alle Sider, ogsaa fra socialdemokratisk Side.“

Og saa tilføjede jeg:

„Men nu har jeg Gang paa Gang spurgt den højtærede Forsvarsminister og vil gerne ved denne Lejlighed paa ny spørge ham: Kan der nævnes en eneste Forpligtelse, Danmark har paadraget sig, som ikke kan opfyldes gennem det Afrustningsforslag, der blev vedtaget for tre Aar siden her i Folketinget, saa nævn mig, hvilke Forpligtelser det er!“

Årede Medlemmer, der var til Stede under Forhandlingerne, vil vide, at der blev ikke nævnt en eneste, at Statsministeren tværtimod erklærede — en Udtalelse, jeg ikke har ved Haanden og kan citere ordret —, at vi ikke havde juridiske Forpligtelser, som ikke kunde opfyldes gennem dette Forslag. Derimod mente Statsministeren ganske vist, at moralske Forplig-

telser havde vi, ret store Forpligtelser, der ikke kunde opfyldes, men konkrete Forpligtelser kunde ikke paavises fra nogen Side.

Jeg fremhæver dette, fordi jeg gerne vil vise Overensstemmelsen med de Udtalelser, den højtærede Statsminister fremsatte i Genève; det vil ses, at det falder fuldstændig sammen, det, der blev sagt her, og det, der blev sagt dernede.

Det vilde ogsaa være mærkeligt, om man fra Folkeforbundets Side vilde mene, at de, der stod som Medlemmer, havde særlige Forpligtelser med Hensyn til Forsvarsberedskab. Det erindres, at da Verdenskrigen sluttede, og Fredsbetingelserne blev skrevet i Versailles, var der 4 Stater, der blev forpligtet til at afruste: Østrig, Ungarn, Bulgarien og Tyskland. De blev ikke forpligtet til at afruste som noget midlertidigt, som en Karantæneforanstaltning, men fordi man fra de andre Staters Side erklærede, at man agtede at gaa videre ad samme Vej som den, man forpligtede de paagældende Stater til at slaa ind paa; det var en varig Foranstaltning i Fredens Interesse.

Hvis man nu vil mene, at man ved at nedsætte Rustningerne i Overensstemmelse med de 4 Lande, unddrager sig Forpligtelser, man burde have, saa vil det jo sige, at det var en privilegeret Særstilling, de 4 Lande fik; saa var det en Forpligtelse, en byrdefuld Forpligtelse, man fritog dem for. Hvis man mener, det er en Forpligtelse, man har, saa har man fritaget de Lande for en saadan Forpligtelse, og det er ganske givet — og det viser da ogsaa de Udtalelser, der faldt i Genève, fuldt ud —, at man fra andre Landes Side fandt det Standpunkt, Danmark indtog, ganske forstaaeligt.

Og selv om vi i Dag skred til at gennemføre det Forslag, som Generalerne og Admiralerne fremkom med efter Forespørgsel fra det konservative Folkeparti, saa tror jeg ikke, der i denne Sal er nogen, der vil mene, at vi selv med et saadant Forslag vilde være i Stand til at gennemføre en Ordning, hvorved vi kunde afslaa en bevidst Neutralitetskrænkelser fra en Stormagts Side.

Man har fremhævet Gang paa Gang, at det, der gjorde Danmarks Stilling yderst vanskelig, var Adgangsvejene til Østersøen, og dette, at i en vis Situation kunde disse Adgangsveje blive Interesseomraade for de stridende Parter. Og desværre, jeg erkender, at en saadan Situation kunde komme, og at det vilde være en Ulykke for Danmark, om det skete.